



BOEKEN IN DEZE SERIE:

- Het extreem gênante leven van Lottie*
- Het rampzalige sociale leven van Lottie*
- Het verwarrende liefdesleven van Lottie*
- Het dramatische schoolkamp van Lottie*
- Het bizarre BFF-gedoe van Lottie*



GOTTMER
Haarlem



Kijk voor meer leuke kinder- en jeugdboeken van
de Gottmer Uitgevers Groep op www.gottmer.nl

Eerste druk, 2025

© 2023 tekst en illustraties Katie Kirby

Oorspronkelijke titel: *The Completely Chaotic Christmas of Lottie Brooks*

Oorspronkelijke uitgever: Penguin Random House UK, Londen

© 2024 voor het Nederlandse taalgebied:

Uitgeverij J.H. Gottmer / H.J.W. Becht BV,

Postbus 317, 2000 AH Haarlem (e-mail: info@gottmer.nl)

Uitgeverij J.H. Gottmer / H.J.W. Becht BV maakt deel uit
van de Gottmer Uitgevers Groep BV

Vertaling: Sofia Engelsman

Zetwerk: Studio Nico Swanink, Haarlem

ISBN 978 90 257 8097 5

ISBN 978 90 257 8100 2 (e-book)

NUR 283

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen
mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een
geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op
enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of een
andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
Tekst- en datamining zijn niet toegestaan.

*Cara en Sophia,
ik wens jullie fijne feestdagen.
Dit boek is voor jullie x*

WOENSDAG 30 NOVEMBER

Hierbij verkondig ik dat ik, Charlotte Rose Brooks, dol ben op Kerstmis. En als ik zeg 'dol', bedoel ik ook echt DOL, want zeg nou zelf – hoe kun je daar *niet* dol op zijn?!

Dit zijn mijn favoriete feestdagendingen...

1. Cadeautjes.
2. Kerstlichtjes.
3. Ovenschotels.
4. Chocola.
5. Ferrero Rocher (strikt genomen ook chocola, maar ik vind dat FR een eigen categorie verdient, want het is het toppunt van chocolademagie).
6. Gezellig samen kerstfilms kijken.
7. Ouders die aangeschoten worden en dan alles goedvinden wat ze anders niet goedvinden.

Ik wil niet arrogant doen, maar ze heeft wel gelijk!



Dat laatste is een van de grootste voordelen. Want vanwege het kerstgevoel willen ze je niet teleurstellen.

Je zou bijvoorbeeld deze eens kunnen proberen...

‘Mam, mag ik een (vul hier een kerstsnack naar keuze in) als (vul hier een maaltijd in)?’

‘Pap, mag ik (vul een bedrag naar keuze in) om te (vul hier een feestdagen-gerelateerde activiteit in)?’

‘Mam, mag ik opblijven tot (vul een nieuwe bedtijd in), want ik wil naar (vul hier een kerstfilm/-tv-programma in) kijken?’

TOPTIP: Hoe dichterbij kerst is, hoe beter het werkt.

Als je nu nog niet overtuigd bent, waarom dan niet?! Kerstmis is gewoon geweldig en dat is een feit. En ik voel in mijn botten dat het deze keer extra episch wordt. Denk je ook niet?

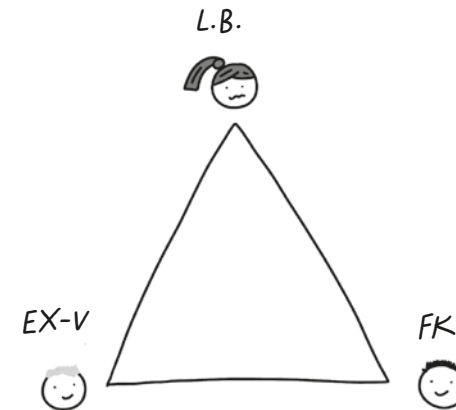
- A Ja
- B Nee
- C Hmm... het kan vriezen, het kan dooien, eerlijk gezegd
- D Hou op met die onzin, Lottie, en VERTEL ONS GEWOON WAT ER ALLEMAAL IS GEBEURD SINDS JE LAATSTE DAGBOEK!!!

OKÉ, RUSTIG MAAR! Niet te geloven dat je voor D kiest! En maak je maar niet zo druk, want dat wilde ik net gaan vertellen. Best gek trouwens, dat we elkaar zo goed kennen dat ik je gedachten min of meer kan lezen. Griezelig, gewoon.

Goed, wat dacht je van een korte samenvatting...

Je herinnert je misschien nog wel dat ik weer vrienden

was geworden met mijn Ex-V (Ex-Vriendje) Daniel, net voordat ik ontdekte dat mijn irritante broertje had geprobeerd mijn relatie met mijn FK (Franse Knapperd) Antoine te saboteren. Dus nu zit ik WEER in die rare driehoeksrelatie – verdorie.



Ik ben op al je vragen voorbereid, dus voor het gemak zal ik ze hieronder beantwoorden in interviewstijl:

V: Wat gebeurde er met Toby toen je dat ontdekte? Heb je hem om zeep geholpen?

A: Daar had ik enorm veel zin in, maar gek genoeg zijn mijn ouders nogal op hem gesteld. Dus helaas, Toby leeft voort. Maar ik heb hem wel een halfuur lang met een kussen op zijn hoofd geslagen. Ik zou graag zeggen dat hij zijn lesje heeft geleerd, maar dat denk ik eigenlijk niet. *Ik* heb wel mijn lesje geleerd, want ik weet nu dat je KLEINE STINKBROERTJES ALTIJD, MAAR DAN OOK ALTIJD MOET WANTROUWEN!

V: Heb je Antoine nog gesproken?

A: Ja! Ik heb hem meteen gebeld nadat ik ontdekte dat Toby zo behulpzaam al zijn telefoontjes had beantwoord. Omdat we elkaars taal niet echt goed spreken was het nogal lastig communiceren, maar ik heb mijn best gedaan...

Antoine: *Bonjour!*

Ik: Hoi, Antoine. Met Lottie!

Antoine: Ahh, Lottie, *ma petite* prullenbakje! Ik heb zorgen om je gevoeld in mijn botten.

Ik: Eh... ik ben geen prullenbakje, maar oké. Ik bel je even om te zeggen dat ik er net achter kom dat Toby je berichten niet heeft doorgegeven. Het spijt me echt. Hopelijk denk je niet dat ik je negeerde!

Antoine: Ahh, Toby, hij zei dat je in het ziekenhuis was, met steenpuisten die vol walgelijke pus zitten?

Ik: Ja, dat klopt – Ik bedoel, NEE! Dat was een leugen, ik was gewoon op schoolkamp. Ik heb absoluut geen vreselijke steenpuisten vol pus.

Antoine: *Oh là là, très bon* nieuws! Ik blij dat je goed bent hersteld van de steenpuisten?

Ik: Luister, ik had dus geen steenpuisten. Maar laat maar, het doet er ook niet toe. Hoe is het met je, Antoine?

Antoine: Nu ik hoor dat je uit het ziekenhuis bent, ben ik zo gelukkig als een ananas in een hoop poep!

Laat ik eerlijk zijn: ik wist echt niet wat ik daarop moest zeggen, dus volgde er een nogal ongemakkelijke stilte van minstens twee minuten, terwijl ik enorm mijn best deed om geen ananas in een hoop poep voor me te zien, wat helaas niet lukte. (Waarom zou die ananas dan gelukkig zijn?! Wat is dat voor vreemde vergelijking?!)



Het leek me beter om op een veiliger onderwerp over te stappen...

Ik: *J'aime la* kaas.

Antoine: Ahhh, *j'aime la* kaas.

(ETC., ETC.)

V: Hoe zit het nu met Daniel? Jullie leken het nogal leuk te hebben samen, op je verjaardags-vuurwerkfeestje...

A: Klopt! Het is weer helemaal goed met Daniel – pfieww! Eerlijk gezegd denk ik dat er *misschien* nog wel wat gevoelens zijn over en weer, maar omdat onze relatie nogal moeizaam is verlopen tot nu toe zitten we niet te wachten op nog meer drama. Dus ik denk dat we voorlopig maar gewoon als vrienden met elkaar omgaan, wat sowieso veel simpeler is en betekent dat we toch samen dingen kunnen doen en zo, en dat is SUPER.

Morgen na school ga ik met hem en Theo en de rest van

de gang frietjes eten bij Frydays – als *vrienden*, want het is fijn om *vrienden* te hebben en leuke dingen te doen met je *vrienden*, toch?

Ik zal wel even voor je antwoorden – Ja, dat is het zeker, Lottie.

DONDERDAG 1 DECEMBER

7 uur 32

Vroeg opgestaan om de hammies hun adventskalender te geven. Elk jaar maak ik een mini-versie en dan stop ik in elk luikje een pompoenpitje. Dat betekent wel dat ze elke dag precies hetzelfde krijgen, maar ze zijn te stom om daarmee te zitten.



Vervolgens rende ik snel naar beneden, want ik wilde mijn adventskalender eerder openmaken dan Toby, zodat ik het voor hem kon verpesten door te vertellen wat er achter luikje nummer 1 zat. Sommige mensen zouden dat een beetje vals vinden, maar ik zeg dat dat gewoon een van de voordelen is van het grote-zus-zijn!



Ik wilde net gaan ontbijten toen papa en mama lachend en handenwrijvend binnenkwamen. Ze begonnen zo van: 'Zien jullie niets... bijzonders?'

Ik ging verder met mijn cornflakes. 'Nee.'

Nog meer gelach. 'Zie jij niet dat er iets... anders is, Toby?' vroeg mama.

Toby gaf niet eens antwoord, want die zat aan zijn iPad vastgeplakt om te kijken hoe andere mensen Minecraft speelden op YouTube.

'Kijk dan even omhoog!' zei papa, die duidelijk zijn geduld verloor.

Ik keek naar het plafond, en daar hing een heliumballon met een nogal griezelige kerstelf eraan, zo'n Elf on the Shelf-pop. Hij had een kaartje in zijn armen...

'Heet hij GERALD?!' zei ik.

'Ja, wat is daar mis mee?' zei mama.

'Het is gewoon een rare naam voor een elf.'

'Wat vind jij dan een normale naam voor een elf?'

'Ik weet niet... meer iets als... Gompie Glitterbroekje.'

Toby barstte in lachen uit. 'Ja, of Klingeling Kerstbal.'

'Nou, die van ons heet Gerald, oké?' zei mama.

'Maar dat is saai,' sputterde Toby.

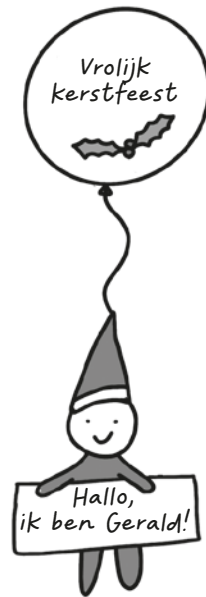
'Nou, misschien kunnen we een compromis sluiten en Gerald een andere naam -' begon papa.

'GERALD GLITTERBAL!' schreeuwde Toby.

Bella giechelde en klapte in haar handen.

Ik haalde mijn schouders op. 'Mij best!'

Mama zuchtte. 'Welkom in het gekkenhuis, Gerald Glitterbal!'



16 uur 35

Vanmorgen op school kondigde meneer Peters aan dat we lootjes gaan trekken voor Kerstmis en dat we morgen allemaal een papiertje met een naam uit een muts mogen halen om te zien voor wie we een cadeautje moeten kopen. Het mag maximaal vijf pond kosten, en de cadeautjes worden op de laatste dag voor de vakantie uitgedeeld.

'Ik hoop dat ik een van jullie trek,' zei Jess tegen mij, Poppy, Amber en Molly, toen we op weg waren naar ons eerste uur.

'Ja, ik ook. Maar ik zal wel weer eindigen met Hamburger Tom,' zei ik.

Molly glimlachte. 'Dat is op zich wel makkelijk - dan koop je gewoon een Big Mac voor hem.'

'Ieuw, tegen de tijd dat je op school bent is die ijskoud en helemaal ranzig,' zei Amber met een grimas.

'Hij zou hem gewoon opeten!' zei Jess.

Ik lachte. 'Klopt!'

'Nou, laten we maar duimen dat we elkaar trekken, dan weten we tenminste zeker dat we leuke cadeautjes krijgen,' zei Jess.

Ik hoop dat het inderdaad zo gaat, al lijkt het me eerlijk gezegd een ramp om iets voor Amber uit te zoeken, want wat koop je voor iemand die alles al heeft?! In een perfecte wereld zou ik Jess trekken. Ik ken haar door en door en ze is heel makkelijk, dus vindt ze alles leuk. 😊

VRIJDAG 2 DECEMBER

7 uur 45

Gerald Glitterbal heeft me vandaag bijna vermoord!

Ik zag geen hand voor ogen toen ik naar beneden ging om te ontbijten, want mijn school begint al om halfnegen, wat natuurlijk idioot vroeg is, omdat het dan nog veel te donker en te koud is in de winter (maar daar ga ik een andere keer nog wel over mopperen), en voor ik het wist gleed ik uit over de keukenvloer.

'AUUUUUU!' gilde ik.

Niemand kwam me helpen.

'AUUUUUUUUUU!' gilde ik weer.

Niets.

'Ik geloof dat ik mijn nek heb gebroken!'

Niets.

'Ik weet vrij zeker dat ik doodga!'

Niets.



Eindelijk arriveerde de LolPolitie in de keuken en deed het licht aan.

'Verdorie, Lottie, nou heb je mijn mooie kersttafereel helemaal verpest,' zei mama.

Toen mijn ogen aan het licht gewend waren, zag ik dat ik in wit, poederachtig spul lag. Bij nadere inspectie bleek het bloem te zijn.

'Waarom ligt er allemaal bloem op de vloer?'

'Dat is geen bloem, dat is sneeuw. En daarin was Gerald sneeuwengelen aan het maken.'

Ik zei: 'Ik had wel iets kunnen breken! Ik weet niet of je het weet, maar de vloer bedekken met bloem –'

'Volgens mij bedoel je sneeuw.'

'Sorry, ik bedoel de vloer bedekken met "sneeuw" is een zware overtreding van artikel tien van de Wet op de Huiselijke Veiligheid!'

Papa zei: 'Volgens mij is het artikel ELF,' en toen lachte hij ongeveer tien minuten lang om zijn eigen grapje.

Eerlijk gezegd vond ik het ook best grappig, maar omdat ik zogenaamd heel veel pijn had aan mijn verstuikte enkel en gebroken nek kon ik niet anders dan naar de keukentafel strompelen om met een treurig gezicht (met mijn hoofd opzij geknakt) mijn cornflakes te eten. Dat was nog best lastig in die houding, waardoor ik allemaal melk op mijn pyjama morste.

Ik zei tegen mama dat ik te veel pijn had om naar school te gaan, maar ze gaf me gewoon een pijnstillertje en duwde me min of meer de deur uit. LEKKER DAN! Volgens mij is ze nog steeds een beetje boos omdat ik Gerald's sneeuwengelen-tafereel heb verpest voor Toby

en Bella. Voor Toby, oké, maar Bella heeft toch geen idee waar het over gaat... Haar favoriete bezigheid is haar eigen handen opeten!

16 uur 24

Het eerste wat Amber tegen me zei toen ik op school kwam, was: 'Alle machtig, Lottie – ik weet niet of je het weet, maar je hebt een nogal ernstig geval van roos ontwikkeld... Misschien moet je speciale shampoo gaan gebruiken?'

'Wat?! Ik heb helemaal geen –' begon ik.

O. De bloem.

Dankzij mijn bijna-doodervaring had ik geen tijd meer gehad om in de spiegel te kijken voordat ik zo harteloos de deur uit werd geschoven. Ik haalde mijn staart los, woelde met mijn handen door mijn haar en schudde het fanatiek. Gelukkig hielp dat wel met het bloemprobleem, maar niet met het proberen-er-als-een-normaal-mens-uit-te-zien-probleem, want kennelijk werkt bloem net als zo'n stylingmousse voor meer volume (wat trouwens best handig is als je een feestje hebt... maar niet om kwart voor negen 's ochtends, vlak voor scheikunde).

Amber keek me vol walging aan.



'Doe eens rustig, het is maar bloem,' zei ik. 'Het is trouwens mijn moeders schuld. Of nee, die van Gerald Glitterbal!'

'Gerald Glitterbal?!'

'Vraag maar niet verder.'

'Dat was ik ook niet van plan,' zei Amber smalend. 'Ik heb vandaag echt geen tijd voor jouw belachelijke leven.'

AARDIG, HOOR.

Na school ging ik naar de wc om te checken of mijn haar er een beetje normaal uitzag (en bloemvrij was). Ik haalde een borstel door mijn pony, deed wat kersenrode lippenbalsem op, werkte mijn mascara bij en rende naar het hek, waar de meisjes al op me wachtten.

'Oooo, Lottie – kijk jou nou!' zei Molly.

'Wat is er?!' zei ik.

'Je hebt je opgemaakt!' zei Amber.

Natuurlijk merkten ze weer de *kleinste* details op.

'Ja, dus?!'

‘Ik dacht dat jij en Daniel alleen maar “vrienden” waren?’ zei Poppy, waarbij ze aanhalingstekens in de lucht maakte.

‘Dat zijn we ook,’ zei ik, zo nonchalant mogelijk.

‘Je hebt je anders aardig opgetut voor een afspraak met een “vriend”!’ zei Amber spottend.

Het is ook nooit goed! Vanmorgen walgde ze nog van me, en nu zie ik er weer te goed uit?!

‘Laat haar toch,’ zei Jess. ‘Je ziet er mooi uit, Lottie. Negeer ze maar.’

Ik glimlachte haar dankbaar toe, en omdat ik graag van onderwerp wilde veranderen, zei ik: ‘Goed, laten we maar snel gaan, anders staat er weer een enorme rij.’

We liepen naar Frydays en zagen dat Daniel en Theo buiten op ons wachtten.

‘Waar bleven jullie nou?’ schreeuwde Theo naar ons.

‘Het kwam door Lottie!’ zei Amber. ‘Ze moest naar de wc om –’

Ik stond met mijn rug naar Daniel, dus gaf ik haar mijn beste Dodelijke Blik. Ik wilde niet dat ze zou zeggen dat ik me had opgemaakt – want dan zou het lijken alsof ik dat voor hem had gedaan! En dat was natuurlijk niet zo. Ik had het puur voor mezelf gedaan. Duh.

‘Ze eh... Ze was...’ stamelde Amber, die snel iets probeerde te verzinnen.

Poppy, die kennelijk dacht dat ze me daarmee hielp, kwam tussenbeide en maakte de zin voor Amber af...



OMG!!!!!!!!!!!!!!

Doodse stilte, gevolgd door gelach

Ik voelde mijn wangen branden en was het liefst ter plekke gestorven.

Hoe haalde Poppy het in haar hoofd???

‘WAT NOU?!’ zei Poppy, en ze haalde haar schouders op over de reactie van de anderen. ‘Doe niet zo kinderachtig, jongens, iedereen doet dat – daar hoef je je toch niet voor te schamen?’

Theo klapte dubbel van het lachen, met tranen in zijn ogen. ‘Klopt helemaal. Was het een goeie, Lottie?’

Inmiddels was mijn hoofd zo rood dat het bijna ontplofte. Iedereen wachtte zwijgend af hoe ik mijn ontlastingservaring zou beschrijven, hoewel ik die dus